

's-Gravenhage, 31 oktober 1995

Het verzoek om advies van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van 8 augustus 1995, kenmerk J. 9510351, met betrekking tot een concept-wijziging van de Regeling keuring en handel dierlijke produkten.

Naar aanleiding van bovengenoemd verzoek kan de Raad voor dierenaangelegenheden U het volgende mededelen.

De Raad heeft grote moeite met de bepaling van artikel 4.4a, lid 1, onder c. Hierbij wordt een onderdeel van de keuring vóór het slachten op het bedrijf van oorsprong (zoals omschreven in hoofdstuk VI, punt 27, van bijlage I van richtlijn 71/118/EEG) opgedragen aan de pluimveehouder. Deze moet regelmatig water en voer bemonsteren teneinde te controleren of de wachttijden van toegepaste diergeneesmiddelen in acht zijn genomen. Alhoewel de Raad in beginsel zelfcontrole door pluimveehouders wil stimuleren, voegt de hier voorgeschreven zelfcontrole naar de mening van de Raad niets wezenlijks toe aan het opvolgen door pluimveehouders van wachttermijnen zoals vastgelegd in de diergeneesmiddelenwet. Een pluimveehouder die de wachttermijnen zorgvuldig aanhoudt, zal nooit iets in het water of voer aantreffen en een pluimveehouder die de wachttermijnen opzettelijk niet aanhoudt, zal op zijn minst wat creatiever bemonsteren.

Deze in principe overbodige zelfcontrole door de pluimveehouders brengt bovendien relatief hoge lasten met zich mee, omdat kostbare residu-analyses zijn vereist.

Op grond van het bovenstaande zou de Raad graag zien dat één en ander nog eens nader wordt bekeken op het niveau van de Europese Commissie in Brussel, aangezien het hier een directe implementatie betreft van een bepaling uit bovengenoemde richtlijn.

Daarnaast acht de Raad het wenselijk dat het begrip "regelmatig" in de onderhavige bepaling nader wordt gespecificeerd. Alhoewel deze term rechtstreeks overgenomen is uit de Richtlijn, is het een Lid-Staat toegestaan daaraan een nadere invulling te geven. Bij die nadere invulling dient er wel rekening mee te worden gehouden dat verschillende pluimveesoorten een verschillende regelmaat van monsternamen vereisen. Verder dient een zo laag mogelijke frequentie te worden aangehouden, gezien de aanzienlijke lastenverzwaring voor het bedrijfsleven als gevolg van een bemonstering, waarvan vooralsnog het nut niet kan worden ingezien.

Met betrekking tot het gestelde in artikel 4.4a, lid 2, adviseert de Raad om de verantwoordelijkheid van de keuringsdierenarts voor de controle op de naleving van de voorschriften duidelijker tot uiting te laten komen door in de tweede zin, na “of diens assistent”, in te voegen de woorden “onder verantwoordelijkheid van de keuringsdierenarts”.

Bij de controle op het administratieve onderdeel van de levende keuring kan wellicht aansluiting gezocht worden bij de PPE/IKB-regeling, als blijkt dat deze regeling het administratieve systeem van de nieuwe levende keuring volgens de richtlijn volledig dekt.

Als laatste merkt de Raad, wellicht ten overvloede, op dat het noodzakelijk is dat de pluimveehouders op een juiste en uitgebreide manier voorgelicht gaan worden over deze concept-wijziging, aangezien de pluimveehouders bepaalde verantwoordelijkheden krijgen. Het is noodzakelijk dat de pluimveehouders van deze veranderingen en verantwoordelijkheden kennis nemen.

De Voorzitter

De Adjunct-Secretaris

Prof. Dr. S.G. van den Bergh

Drs. Mr. H. Lommers